

ذره ییسن

روایت ناصرایمانی از موج جدید حملات به روحانی و ظریف

فارغ از قضاوت درباره درستی یا نادرستی برجام باید مسئولیت امضای آن را قبول کنند

دروژه‌های اخیر همایشی با عنوان «محاکمه ظریف و روحانی» برگزار شد؛ تجمعی که هرچند تعداد حاضران در آن چندان چشمگیر نبود، اما با زتاب رسانه‌ای و سیاسی گسترده‌ای یافت. در حالی‌که بیش از چهار سال از پایان دولت حسن روحانی می‌گذرد، همچنان بخشی از جریان‌های سیاسی کشور بر طبل نقد و اتهام علیه او و محمدجواد ظریف می‌کوبند. این پرسش اساسی رانمی توان نادیده گرفت که چرا چنین همه‌هایی پایان ندارد و چه زمانی قرار است فضای سیاسی کشور از تسویه حساب‌های جناحی فاصله بگیرد. خبرآنلاین نوشت: آیا تکرار این رفتارها در شرایط کنونی، که کشور با مسائل پیچیده اقتصادی، فشارهای بین‌المللی و نیاز مبرم به انسجام ملی مواجه‌است، نوعی کارشکنی در مسیر دولت مستقر محسوب نمی‌شود؟ در حالی که بسیاری بر لزوم عبور از منازعات قدیمی و تمرکز بر حل مشکلات مردم تأکید دارند، بازتولید چنین تجمعات و شعارهایی، بیش از آنکه به پاسخگویی یا شفافیت بینجامد، شائبه استفاده ابزاری از پرورنده‌های گذشته را تقویت می‌کند؛ گویی رقابت‌های سیاسی هنوز از سایه گذشته رهایی نیافته و «محاکمه» بهانه‌ای تازه برای جدال‌های کهنه شده است.

پذیرش مسئولیت

یک فعال سیاسی اصولگرا در این خصوص اظهار داشت: واقعیت این است که کشور به دلیل برخی تصمیماتی که در زمان آقای روحانی و آقای ظریف اتخاذ شد، امروز با مشکلات بسیار زیادی مواجه‌است. ناصرایمانی گفت: من در اینجا قصد ندارم درباره برجام صحبت کنم، بلکه موضوع مورد نظر من مساله «اسنپ‌بک» است. اسنپ‌بک یک مساله بسیار مهم برای کشور بود و همان‌طور که همه می‌دانند، حتی جریان‌های سیاسی حامی آقای روحانی و ظریف نیز در ماه‌های گذشته درباره آن اظهارنظر کرده‌اند. به هر حال، اسنپ‌بک اجرا شد؛ اجرای آن نقضیر مستقیم آقای روحانی و ظریف نیست، اما امضای توافق و مسئولیت آن بر عهده آن‌ها است. وی ادامه داد: کشور از این مساله خسارت بسیار زیادی دیده و مردم ایران به دلیل آثار اجرای اسنپ‌بک متضرر شده‌اند. من فکر می‌کنم اگر چنین خسارتی در زمان دیگری رخ داده بود، اعتراضات بسیار گسترده‌تری علیه کسانی که این موافقت‌نامه را امضا کردند شکل می‌گرفت. به‌هرحال، هرکس سندی را امضا کرده باید مسئولیتش را بپذیرد. اما متأسفانه نه تنها

شاهد پذیرش مسئولیت نیستیم، بلکه نوعی «فرار به جلو» از سوی آنها دیده می‌شود. ایمانی تصریح کرد: حتی اگر سکوت می‌کردند، بهتر بود. نمی‌گویم باید عذرخواهی می‌کردند، اما سکوت به مراتب شایسته‌تر از موضع‌گیری‌های فعلی‌شان بود. وقتی در این شرایط حساس، افرادی برخلاف منافع ملی کشور مثلا علیه‌کشوری مانند روسیه سخن می‌گویند، این اقدام در تضاد با مصالح ملی است و طبیعی است که با واکنش‌های منفی روبه‌رو شود. وی تأکید کرد: برای درک بهتر موضوع، فرض کنید توافق برجام را نه آقای ظریف بلکه آقای جلیلی امضا کرده بود. در آن صورت، جریان سیاسی حامی آقای روحانی و ظریف چه واکنشی نشان می‌دادند؟ قطعاً واکنش‌ها بسیار تندتر از امروز بود. همین مثال نشان می‌دهد که برخی بر خوردن‌ها نگاه انجام می‌شود نه ملی، ایمانی بیان کرد: کسانی‌که توافقی را امضا کردند باید صادقانه بگویند مسئولیتش با ماست، چه درست بوده چه اشتباه. اما اینکه هیچ مسئولیتی نپذیرند و حتی اذعان کنند مقصر کشورهای دیگر بوده‌اند، رفتاری ناپسند و غیرمستولانه در عرصه سیاست است. این فعال سیاسی عنوان کرد: برای درک بی‌طرفانه‌تر ماجرا باید جای افراد را عوض کنیم. فرض کنید در زمان آقای احمدی نژاد یا آقای رئیسی توافقی مانند برجام امضا می‌شد و امضاکننده آن مثلا آقای جلیلی یا مرحوم امیرعبد‌اللهیان بود. آن وقت جریان رسانه‌ای و طرفداران آقای روحانی و ظریف چه واکنشی نشان می‌دادند؟ وی خاطرنشان کرد: متأسفانه امروز هرگاه سخنی انتقادی درباره آقای ظریف یا آقای روحانی گفته می‌شود، بلافاصله عده‌ای از آنان دفاع می‌کنند و می‌گویند انسجام ملی به خطر افتاده است. اما کسی نمی‌پرسد چرا سخنان و رفتارهای همین آقایان در شرایط حساس کنونی کشور، انسجام ملی را خدشه‌دار نمی‌کند.

وظیفه قوه قضائیه

ایمانی اظهار کرد: ببینید، مساله این نیست که مقامات قضائی کسی را محاکمه کرده باشند. مقامات قضائی که هنوز اقدامی نکرده‌اند. البته به اعتقاد من، قوه قضائیه باید خیلی چیزها را بررسی کند، مثلا میلیاردها دلار که در دوران آقای احمدی نژاد مشخص نشد کج‌رافت، باید مورد پیگرد قرار می‌گرفت. همچنین درباره برجام و امضاکنندگان آن نیز باید قوه قضائیه ورود کند. من شخصا از اینکه چنین بررسی‌هایی صورت نگرفته، انتقاد دارم. وی ابراز کرد: از سال ۱۴۰۰ تاکنون عده‌ای در حال اعتراض هستند، اما واقعیت این است که امروز دیگر دوران آغاز برجام نیست؛ زمانی نیست که رئیس‌جمهور وقت اعلام می‌کرد «همه چیز تمام شد و همه مشکلات حل شد.» سال گذشته و ما نتایج برجام را دیدیم؛ افزایش تحریم‌ها، فشار بیشتر و حتی روبرویی‌های بین‌المللی.

یکشنبه

۱۸ • ۰۸ • ۱۴۰۴

۱۸ جمادی‌الاول ۱۴۴۷ / ۹ نوامبر ۲۰۲۵

سال هشتم

شماره ۲۲۴۷

«آرمان ملی» رویکردهای مختلف به مشکلات کشور را بررسی می‌کند

نسخه‌پیچی‌های عجیب برای پاستور

◀ **کامران غضنفری: خشکسالی به دلیل مخالفت با قانون حجاب است**

کنار این اقدامات قطعا اقدامات دیگری ریشه‌های فرهنگی و اعتقادی دارد و د عابه درگاه احدیت تأثیر خود را خواهد داشت.

◀ **دلیل اصلی خشکسالی‌ها**

با وجود صحبت‌های کارشناسان در خصوص چرایی بروز شرایط فعلی و چگونگی برون‌رفت از آن برخی تندروها همچنان مسائلی را مطرح می‌کنند که نشان می‌دهد به جای مشکلات جامعه صرفا دنبال حل مسائل مدنظر خود هستند. اخیرا یکی از نماینده‌های تندرو تهران در مجلس در اظهاراتی عجیب درخصوص چگونگی عبور از تنش آبی اظهار داشته است: «ظاهرا آقای پزشکیان گله کرده که اگر تا آذر بارندگی نداشته باشیم چه خواهد شد. از خود آقای پزشکیان سوال می‌کنیم چرا بارندگی‌ها کم شده است؟ چرا نزولات جوی کم شده است؟ چرا بزرگات خداوند در این مورد کم شده‌است؟ فکر نمی‌کنید یک مقدار مسبب این قضیه خود جنابعالی باشید؟» لینا نوشت: کامران غضنفری خطاب به رئیس‌جمهور گفت: «آقای پزشکیان شما با مخالفت‌هایی که با قانون عفاف و حجاب کردید، مسبب گسترش فساد و فحشا در سراسر کشور در این یکسال شدید! آقای رئیس‌جمهور فکر نمی‌کنید خداوند عالم هم به واسطه گسترش فساد، بركات خودش را کم می‌کند و کاهش می‌دهد؟ لذا آقای پزشکیان ریشه بارش‌های کم را در گناهان خودتان ببینید! در گناهانی که در این یکساله در جامعه‌گسترش دادید، بدانید». وی در این خصوص که خشکسالی برای مردم هزینه بیشتری دارد یا تهیه‌پودری که باورسازی ابرها یا آن انجام می‌شود، تصریح کرد: «گناه کم شود، خداوند هم بزرگاش را بیشتر خواهد کرد».

رسیدن به اهداف خود همه مسائل را، با ربط و بی‌ربط وسیله می‌کنند. مساله قانون حجاب که با سروصداهای بسیار در مجلس تصویب شد و تندروها برای اجرای آن تلاش‌های زیادی کردند، نهایتا با مصوبه شورای عالی امنیت ملی از دستور در ابلاغ و اجرا خارج و مسکوت گذاشته شد تا تلاش تندروها به جایی نرسد. اما این پایان کار نبود و آنها به لطایف‌الاحیل بارها و بارها اجرای قانون حجاب را مطرح کرده و آن را مطالبه عموم جامعه خوانده‌اند. حال عجیب این است که تندروها تلاش می‌کنند موضوعی مانند کم‌آبی را به مسائل اجتماعی و فرهنگی گره زنند و از آن مخرج مشترک گرفته سعی دارند اهداف خود را محقق کنند. اینکه مطرح شود تنش آبی در کشور ارتباط مستقیمی با مساله حجاب در جامعه دارد، بیشتر آدرس غلط دادن است تا ترسیم درست صورت و خروجی مساله. امروز در بحث رهاشدن تنش آبی علاوه بر بارش‌ها و میزان بارندگی، فناوری‌های روزآمد و مدیریت علمی منابع نقش اصلی را ایفا می‌کند. کنترل مصرف آب در بخش کشاورزی و جلوگیری از هدررفت آب در جابه‌جایی و انتقال درون شهری که به دلیل فرسودگی درصد بزرگی از مصرف را شامل می‌شود، در کنار تلاش‌های نوین مانند بارورکردن ابرها اهمیت بسیار دارد. در همین راستا کافی است نگاهی به کشورهای خشک و بی‌آب و کویری منطقه مثل امارات و عربستان و... داشته باشیم که چگونه با به خدمت گرفتن فناوری توانسته‌اند فقدان یک‌ام بودن بارش را جبران کرده و برای آب‌شرب به وضعیت متعادل و پایدار برسند. به نظر می‌رسد مسئولان امر در کشورمان به جای اینکه تمام فکر و ذهن خود را معطوف مسائل دیگر کنند، باید به سمت استفاده از فناوری و مدیریت درست منابع در جهت عبور از تنش آبی حرکت کنند. در

«آرمان ملی» تحولات نظامی بین‌المللی را تحلیل می‌کند

جدال شرق و غرب پشت دیوارهای هسته‌ای

به بوسان، تهدید کرد که کره شمالی اقدام تهاجمی تری را انجام می‌دهد. نوک‌توانگ چول، اضافه کرد: «ما بر اساس اصل تضمین امنیت و دفاع از صلح با قدرت، اقدامات تهاجمی بیشتری علیه تهدید دشمنان انجام خواهیم داد. اگرچه ما ارزیابی کرده‌ایم که این رویداد تهدید فوری برای پرسنل یا قلمرو آمریکا با متحدان ما ایجاد نمی‌کند، اما پرتاب موشک تأثیری بی‌ثبات‌کننده اقدامات کره شمالی را برجسته می‌کند».

◀ **اروپا در برابر مسکو**

گفت‌وگو در مورد جنگ هسته‌ای اگرچه ساکنان آمریکا و روسیه را نگران می‌کند ولی این نگرانی برای اروپایی‌ها دو چندان است زیرا یکی از نقاط هدف نزدیک مسکو خواهد بود. در این مورد دبیرکل ناتو بیان کرد که موفقیت رزمایش هسته‌ای سالانه این ائتلاف نظامی در اوایل این ماه، به او اعتماد کامل به اعتبار بازدارندگی هسته‌ای ناتو» در مواجهه با تهدیدات روسیه داده است. مارک رونه، دبیرکل ناتو همچنین اظهار کرد: «وقتی روسیه لفاظی‌های بی‌پروا و خطرناک هسته‌ای به کار می‌برد، مردم اروپا باید بدانند که نیازی به ترس و وحشت نیست چون ناتو متوقف شد و اکنون شاهد معکوس شدن آن هستیم. ما وارد مرحله‌ای از تشدید رقابت نظامی راهبردی شده‌ایم که بعد هسته‌ای آن بسیار برجسته‌است».

◀ **میراث فاجعه‌بار**

درخواست ترامپ واکنش‌های بسیاری به‌همراه داشت در این مورد یکی از معاونان سازمان ملل اعلام کرد که این نهاد از خطرات هسته‌ای فعلی «نگران» است و همچنین ادامه داد که نباید اجازه داد تا آزمایش‌های هسته‌ای از سر گرفته شوند. فرحان حق، معاون سخنگوی سازمان ملل متحد در یک نشست خبری گفت: «ما هرگز نباید میراث فاجعه‌بار بیش از ۴۰۰۰ آزمایش سلاح‌های هسته‌ای انجام شده در ۸۰ سال گذشته را فراموش کنیم. آزمایش هسته‌ای هرگز و تحت هیچ شرایطی مجاز نیست».

◀ **واکنش پیونگ‌یانگ**

درگیری‌ها تنها مختص به چین و روسیه و آمریکا نیست و پیونگ‌یانگ را هم باید یک سر این داستان هسته‌ای قرار دهیم. وزیر دفاع کره شمالی ضمن محکوم کردن مذاکرات امنیتی بین آمریکا و کره جنوبی و ورود ناو هواپیمابر آمریکایی «جورج واشنگتن»

بیش از هر زمان دیگری ضروری است. در ادامه به آخرین تحریکات هسته‌ای غرب و شرق خواهیم پرداخت.

◀ **دستور هسته‌ای ترامپ**

گزارش‌های منتشر شده نشان می‌دهد که آخرین آزمایش سلاح هسته‌ای آمریکا در سال ۱۹۹۲ انجام شد ولی حالا آمریکایی‌ها بیم آن دارند که مسکو و پکن از آنها پیشی بگیرند. در همین بین و با توجه به اینکه تحلیل‌گران از احتمال یک درگیری جهانی خبر می‌دهند دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور آمریکا ابتدای آبان ماه اعلام کرد که به پنتاگون دستور داده است «آزمایش سلاح‌های هسته‌ای را در شرایط برابر» با روسیه و چین آغاز کند. هنوز مشخص نیست که آیا ترامپ به آزمایش کلاهک‌های هسته‌ای اشاره دارد یا به موشک‌ها و دیگر سامانه‌های دارنده این سلاح‌ها. ترامپ در مطلبی در سوشال ثرث نوشت: «به دلیل برنامه‌های آزمایشی کشورهای دیگر، به وزارت جنگ دستور دادم آزمایش سلاح‌های هسته‌ای ما را بر اساس شرایط برابر آغاز کند. این فرآیند بلافاصله آغاز خواهد شد. روسیه دوم است و چین سوم، اما ظرف پنج سال حتی برابر خواهد شد».

◀ **تهدید از سوی پوتین**

در همین مورد پوتین اظهارات ترامپ درباره آزمایش‌های هسته‌ای را مساله‌ای جدی دانست و بیان داشت که سفیر روسیه در آمریکا برای دریافت توضیحات درباره اظهارات ترامپ پیامی به واشنگتن ارسال کرده است. رئیس‌جمهور روسیه هشدار داد در صورتی‌که کشورهای عضو این پیمان تصمیم به انجام آزمایش‌های هسته‌ای بگیرند، روسیه مجبور خواهد شد اقدامات تقابلی متناسب انجام دهد. جدال‌های هسته‌ای و رسانه‌ای ترامپ در همین حد نماند و پس از واکنش پوتین، میخائیل اولیانوف، نماینده دائم روسیه در غیر قابل کنترل را افزایش می‌دهد. از این‌رو، تحلیل دقیق رفتار آمریکا، واکنش اروپا و پاسخ‌های متقابل چین، روسیه و کره شمالی برای فهم مسیر آینده نظم هسته‌ای جهان

سیاست

گزارش

محمدرضا تاجیک:

سیاست در ایران، جزئی از مشکل شده نه راه حل مشکل

اهالی تدبیر زمان‌های تاریخی تصمیم و تدبیر خود را از دست داده‌اند

یک نظریه‌پرداز اصلاح طلب در خصوص تفاوت عرصه سیاست امروز با دهه‌های پیشین اظهار داشت: شاید یک علت در میان انبوهی، آن باشد که سیاست و تدبیر جامعه، در ایران امروز، چنان در نازایی تب‌آلود و در شب تاریک خودگیر افتاده که گویی خودش را بدون رهسپار بودن به سوی هیچ هدف و تغییری بازتولید می‌کند. اهالی تدبیر، به‌سادگی زمان‌های تاریخی تصمیم و تدبیر خود را از دست داده و همواره با وضعیتی مواجه می‌شوند که می‌توان آن را وضعیت غیرمولد و هرزفته، یا زمان تکرار و تعلق، نامید. ما با نوعی مناسک ناب و مکرر هدردادن زمان مواجهیم؛ مناسکی سکولار که ورای هرگونه ادعایی از قدرت جادویی، سنت دینی یا عرف فرهنگی است. فرارو نوشت: محمدرضا تاجیک گفت: این عمل غیرمولد، این فزونی زمانی که در الگویی غیرتاریخی از تکرار ابدی به دام افتاده است.

در این حالت، با سیاستی مواجه‌ایم که هرگز خود را تحقق نمی‌بخشد و هرگز به هدفش نمی‌رسد و میل و انتظاری را که برانگیخته، ارضاء نمی‌کند. وی افزود: علت دیگر که می‌تواند نتیجه علت نخست باشد، آن است که در این شرایط اصحاب تدبیر هر آن چه می‌کنند از علاج و دوا، رنج افزون می‌کنند و حاجت ناروا، پنداری، سیاست دیگر سیاست نمی‌داند و پنداری تدبیر منزل (جامعه)، بی‌تعلق و بی‌اعتنا به شرایط و وقایع و رخدادها.

محمدرضا تاجیک بیان کرد: از منطری دیگری می‌توان گفت، سیاست در جامعه امروز ما خود به جزئی از مشکل تبدیل شده است و نه راه حل مشکل؟ در این شرایط که می‌توان آن را شرایط تعلیق و استیصال سیاست نامید، اصحاب تدبیر هرگاه می‌شوند عاجز از تدبیر، به دیو و پری، به گذشته و گذشتگان، به بیگانه و آشنا، می‌دهند و از قضا حنبان حال عجب جامعه و اسباب آن نمی‌پرسند، و چون در تدبیر مشکلی می‌شوند، به تعبیر مولانا، می‌بندد از گمان هر کس خیالی، و می‌کنند با هم قیل و قالی.

وی افزود: در پرتو این ناسیاست، جامعه امروز ایرانی، جامعه فزون مشکل یا پرمشکله‌ای شده است که بسیاری از این مشکلات، ریشه در تدبیر‌ها دارد. همان‌گونه در جامعه پس‌انقلاب ما، شرایط استثناء تبدیل به شرایط عادی و طبیعی شد، در عرصه مدیریت کلان نیز، گاهی مشکل‌زایی هر تدبیر مشکل‌گشا، به قاعده تبدیل گشت.

◀ **دلیل بی‌حسی مردم**

وی در خصوص علل بی‌حسی مردم نسبت به سیاست داخلی و خارجی پس از جنگ ۱۲ روزه گفت: این بی‌حسی، از یک منظر، نتیجه «تکرار تکرار نخواست آن چه هست و خواست آن چه نیست» است. روح رنجور انسان و جامعه ایرانی، امروز از فقدان «نیک‌زیستن» و از «زیستن»‌ی باشد که از آن دریغ شده است، سخت در رنج و بی‌تاب تغییر است. انسان ایرانی، دیربست که اهالی تمیز و تدبیر خویش را در راندیشه تغییری در منش و روش خویش در جهت تأمین و تضمین نیک‌زیستی مردمان نمی‌بیند، اما می‌بیند در فقدان این تأمل اندیشگی و این فقدان اراده به تغییر، سامانی بهتر از حقیقت‌مندی بر زیست فردی و اجتماعی حاکم شده است که دیگر زیستن نمی‌توانش دانست.

می‌بیند در این ناعوضیتی که بر جامعه حاکم شده است، دیگر کسی از راکمت و عدالت و فضیلت برخوردار نیست، و زندگی تبدیل به یک سامان اخلاقی ویران و مرگ‌آفرین و هم‌بسته روح تباه و تهی‌کار طالبان قدرت و منفعت گردیده است. می‌بیند که خیر فردی و اجتماعی، دیگر امکان پیوند با یکدیگر ندارند. وی ادامه داد: دقیقا در دقیقه‌تمای ناکام «آن چه می‌خواهد و نمی‌بیند»، انسان ایرانی گرفتار نوعی تروما شده است که لزوماً ره به بی‌حسی و انفعال نمی‌برد. چنان‌چه بپذیریم که فقدان چیزی موجب تمنای آن، و تمنای ناکام آن موجب نوعی روان‌زخم یا ترومای سرکوب شده، و بازگشت این ترومای سرکوب‌شده همواره با نوعی خشم و خسوت همراه است، آن‌گاه از درون پرده نگاه و احساس و رفتار اعتراضی مردمان ایران امروز بر ما آشکار می‌شود. در این شرایط، پند و اندرز اخلاقی و خشم و خشونت، دیگر کارگر نمی‌افتند و مردمان خود کارگزار تغییر تاریخی خویش می‌شوند.

می‌خواهم بگویم درون این «بی‌حسی» غوغا و هیاهو و شورش و خیزشی پریاست که چون برون شود نه از تاک نشان و نه از تاک‌نشان. تاجیک در این خصوص که امروز مسائل سیاسی دغدغه چندم مردم ایران است بیان کرد: در جامعه امروز ما، مساله آن نیست که مردم ایران سیاست کرده‌اند و عطایش را به لقایش بخشیده‌اند یا نه، بلکه این است که سیاست در تمامی خلل و فرج زندگی فردی و اجتماعی آنان نفوذ کرده و هیچ منطقه‌الفرای برای امرغیرسیاسی باقی نگذاشته است. در این شرایط، اساسا گریز از سیاست نیست؛ حتی حکم این جابه‌جایی اولویت‌ها را هم سیاست گفت. امروز، مردم ما رو به هر سو می‌کنند جز سیاست نمی‌بیند. شاید روایت فصل و فاصله دوری مردم ایران از آن چه به نام سیاست تجربه می‌کنند، همین نزدیکی دهشت‌آفرین و تحمل‌ناپذیر سیاست به تمامی ساحت زندگی آنان باشد. سیاست، در جامعه امروز ما به صد بی‌مهری و قهر و قهر مردمان نیز، قصد جدایی از آنان را ندارد.

اما این در دامان سیاست زیستن، دست سیاست به گرمی فشردن، به روی سینه تکیه خویش او را فشردن، خطاهایش ندیدن و نگفتن، موجب وفاداری سیاست به مردمان نگشت، و با بهره‌ای آزادانه از فریدون مشیری، زحد بگذاشت چون خودکامگی‌هایش، مردمان صفای خویش را افسوس خوردند و ره‌توشه برداشتند و قدم در راه دیگر گذاشتند، ببینند آیا آسمان سیاست همه‌جا همین رنگ است.